

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput IV. Idem (a) Exoniensi & Vvinton. Episcopis, & Abbatii Forden.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74533)

C A P U T III.

Idem (a) Rhotomagensi Archiepiscopo.

TRANSMISSæ nobis litteræ tuæ continebant, quod cùm Nicolaus Saget, civis tuus usque (b) ad juventutem quendam puerum nutritivisset, uxore sua Matilde non defonsata cum eo cohabitante, postmodum ipsam, sicut dicitur legitimè despontavit, & de ea filios sustulit. Quibus paternam hæreditatem petentibus, prædictus juvenis contradixit, gerens se filium, & hæredem, quamvis à (c) vicinia, quæ ipsum filium eorum esse credebat, spurius diceretur: prædictus verò N. & uxor ejus Matildis præfatum juvenem spuriū suum, aut legitimū filium esse (d) negabant, sed dicebant, quod cum pietatis intuitu nutritivissent. Cum autem quæstio coram te mota esset, & prædictus juvenis pro eo, quod juri stare solebat, vinculo excommunicationis sit astriktus, quid de hoc agere debeas, nos consulere voluisti. Super hoc itaque consultationi tuæ taliter duximus respondendum, quod in tali causa standum est verbo viri, & mulieris, nisi certis indiciis, & testibus prædictum juvenem tibi constituerit esse eorum filium.

N O T A.

filiationem, exposui in cap. per tuas, de probat.
ubi Commentarium hujus textus invenies.

1. (a) *Rhotomagensi.*] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. c. 3. & post Concil. Lateran. habetur, idem R. Archiepiscop. Rhotomag. id est Rorodo, qui cùm esset Episcopus Ebroensis, in Præsulem Rhotomag. postulatus fuit, ut referat Chenu in serie Archiepisc. Rhotomag. de qua Metropoli nonnulla adduxit in c. 24. de re scriptis.

2. (b) *Juventutem.*] Quæ incipit ab anno 25. ut notat Glossa verbo profectus, in procēcio Sexti, & probatur in l. non aliter 69. §. 1. ff. de legat. 3. quæ etiam dicitur ætas virilis in l. 1. vers. Apparet, ff. de minor. ætas robusta, in l. 1. maritus 15. §. lex Julia, ff. ad legem Jul. de adulst. ætas perfecta, in d. 1. cum filios. ult. C. de his, qui veniam eratis: & sua ætas, in l. ex duobus 27. ff. de negot. gestis, l. cùm pater 77. §. curatoris, ff. de legat. 2. ætas legitima, in l. 1. 5. ff. quando dies legati: & durat juventus usque ad quinquagesimum annum, indeque incipit senectus, d. 1. non aliter, in fine, §. item major 13. In isti de excus. tutor. l. ult. C. qui atate, lib. 10. plura de juventute con gesserunt Narbona de atate anno 25. q. i. num final. Hothom. de verb. juris, verbo. Etas, Cujac. ad Vlp. Marcel. in d. 1. non aliter 69. §. 1. Lara de vita ho minis c. 30.

(b) *Vicinia,* quatenus vicinia, seu fama probet

(d) *Negabant.*] Cùm vivebat videlicet, nam cùm de hæritate ejus ageretur, supponitur tempore hujus litis jam decepsisse; quia sicut hæritates viventis non datur, ita nec de ea agi potest, l. 1. qui heredit. 13. l. nec 17. l. qui superstit. 94. ff. de acquir. hæredit. vel actione vendita. Moçz obseru. juris cap. 2. Gomez in l. 22. Tauri: in qua parte observandi sunt textus in l. 1. §. final. ff. de jur. & facti sign. l. qui Rome 122. §. final. ff. de verb. obl. l. jam dubitari 86. §. 1. ff. de hered. in isti, l. 1. §. 3. ff. si quis à parente, l. de hereditate 19. §. non. ff. de Ca brensis specul. l. 4. §. h. in editum, ff. si quis omis. caus. testam. duo 7. ff. de manumiss. l. 1. §. si libertus, ff. si quid in fraud. patron. l. que situm 91. §. 1. ff. de legat. l. 27. §. à patre, ff. ad Trebel. l. 14. §. sed & si dolos, ff. famili. ericite. l. 14. ff. ut legatorum nomine, l. 1. §. si impubere, ff. de collat. bonor. l. pater 10. ff. de capti. v. l. juris 7. §. ult. ff. de pæctis. l. 1. ff. quando dies legat. l. 1. C. de fidejus. l. 2. C. ad l. 1. Jul. de vi. l. si vir. uxori 52. §. ult. ff. de donat. inter. l. 3. §. nunc videamus, ff. de suspect. tut. l. Julianus 13. ff. de verb. obl. l. 2. §. ult. ff. de his quæ ut indignis, authent. contra, C. ad Trebel. Cujac. lib. 9. qq. Papin. in l. 47. ff. de fidejus & lib. 19. in l. 54. ff. ad Trebel. & lib. 2. definit. Papin. in l. 36. ff. de statutib.

C A P U T IV.

Idem (a) Exoniensi & Vrinton. Episcopis, & Abbati Forden.

CAUSAM, quæ inter nobiles viros F. & R. de Ardena, quondam filium Agathæ, de nativitate ipsius vertitur, vobis fratres Episcopi, & venerabili fratri nostro (b) Lunden. Episcopo sub certa forma commisimus terminandam. (c) Verum quoniam idem F. de Ardena præfatum Lunden. omnino habebat suspectum, pro eo quod Dominus est prædicti R. ipsum amovendum, & te, fili Abbas, loco ipsius duximus subrogandum. Per Apostolica itaque scripta vobis mandamus, atque præcipimus, quatenus de nativitate prædictæ A. rei veritatem subtiliter inquiratis, & si partibus ante vestram præsentiam convocatis, legitimè vobis constiterit, quod sapientia A. de Aureliana muliere, tempore Alani viri sui, ipsa cum eo, tanquam cum viro suo, commorante,

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. IV.

nata fuerit, vel quod R. filius Savarici jam dictam Avelianam matrem ipsius Agathæ, superflite secundo viro, R. scilicet de Vindeſcen. publicè tenuerit eandem Agatham, et si de Radulfo filio Savarici nata fuerit, non fuisse legitimana ejusdem R. filii Savarici, omni oc. & exceptione postposita, & ap. pronuncietis: quia non potuit esse uxor, quæ viri sui thorum maculans, alii, dum ille viveret, jungi & cohabitare (d) præsumperit. (e) Cæterum si adversarius suus legitimè citatus ad præsentiam vestram accedere, vel judicio vestro parere contempserit; aut si ita, sicut nobis proponitur, se absentaverit, cùm à multis retro diebus de Anglia recessisse dicatur, & in terra postea manifestè comparuisse, neque ad præsentiam vestram accesserit, procuratorem ejus, si quem fortè reliquerit, ad præsentiam vestram nihilominus convocetis: & siue procurator venerit, siue non, aut si procuratorem non dimisit, denunciationibus ad dominum ejus missis, secundum ordinem iurius causam audiatis attentiū, & acceptis testibus alterius partis, infra tres menses post harum litterarum susceptionem, juxta diem formam, sublatâ appellatione ad proferendam sententiam procedatis, ita quod ultra tres menses causam ipsam decidere minimè differatis, nullis obstantibus litteris, siue quæ de restitutione possessionis R. de Ardena facienda, siue quæ de possessionis iudicio Regi relinquendo fecerint mentionem, siue quibuslibet aliis, quæ antea fuerint impetratae, aut si quas in posterum, non exposito tenore litterarum istarum, contigerit impetrari. Sanè si infra præscriptum tempus nequieritis, vel nolueritis in eorum, quæ dicta sunt, executione procedere, nolumus quod commissio nostra debeat propter hoc expirare.

NOTÆ.

1. (a) *Xonienſi.*] Ita etiam legitur in prima electione, sub hoc tit. cap. 4. & in cap. 17. de offic. delegat. & in cap. 3. de dolo & contumacia, ubi extant alia partes hujus textus: inscriptionem exposui, speciemque retuli in d. cap. 17. de offic. deleg.
2. (b) *London.*] Extare delegationem hanc in cap. causam, infra hoc tit. & ideo prius compilari debuisse textum illum, docuit Cujac. in præsentia.

sed certè rescriptum delegationis, cuius meminit Pontifex, hic non extat, licet ejus mentio fiat in d. cap. causam 7. ubi secundum ad eosdem judices missum refertur.

(c) *Verum quoniam.*] Verba quæ sequuntur, existant in d. c. causam 7. de officio delegati.

(d) *Præsumperit.*] Contra tradita supra in cap. final. de eo qui duxit in matrimonium, ex quo Commentario præfens petendum est.

(e) *Ceterum.*] Hæc pars refertur in d. cap. 3. de dolo & contumacia.

CAPUT V.

Idem (a) *B. Exon. Episcopo, & Abbatii Forden.*

Lator præsentium R. non sine multo discrimine sui corporis ad nostram præsentiam accedens, suâ nobis conquestione proposuit, quod cùm avus suus duas uxores habuerit, de quarum una ejus pater processit, de altera Hug. patruum suum sustulit, idem xl. (b) acras terræ, quæ ipsum, & patrem ejusdem R. contingebat, per violentiam detinet, nec eidem R. qui succedere in bonis paternis debet, debitam partem vult exhibere. Cùm autem H. coram seculari judge super hoc tractus fuisset in causam, ei præsumpsit objicere, quod pater ejus non fuisset de legitimo matrimonio, & ideo de hæreditate quondam avi sui nihil possit iure successorio vindicare. Tandem verò cum super quæſtione nativitatis coram veneribili fratre nostro Norvicensi Episcopo fuisset diutratum, de mandato ipsius Episcopi idem R. testes produxit, quorum testimonio se probaturum credebat, quod pater suus de legitimo matrimonio fuerit natus. H. verò nullos testes adversus eum produxit, sed de termino in terminum causam producere nitebatur, cuius tergiversationem considerans, ad nostram, sicut asserit, audientiam appellavit: sed eo veniente, altera pars per se, vel per alium suam nobis exhibere præsentiam contempſit. Nolentes itaque causam diutius protrahi, eam experientia vestra committentes, d. y. p. A. f. p. m. quat. utramque partem ante vestram præsentiam convocetis, & rationibus hinc inde diligenter inquisiris, & pleniū auditis, & cognitis, causam ipsam super quæſtione nativitatis infra duos menses post harum susceptionem litterarum, sublatâ appellationis remedio terminetis. Si verò infra duos menses præfatus H. non potuerit legitimè probare, quod ei de paterna hæreditate objecerit, ex tunc seculari Domino, sub cuius iudicio de hæreditate causam agitavit, significatis, ut pro quæſtione nativitatis non dimittat, quin causam super hæreditate audiat, & decidat.

NOTA.